

BAŞMAKALELER

Prof. Dr. Mahmut Es'ad ÇOŞAN

İslâm Âleminin Umumî Kusuru

Ekim 1992

Allah (celle celâlüh), bizi hidayet üzere, rızası yolunda daim eylesin; müslümanların pek çoğu –maalesef– dinlerini güzel temsil edemiyor, iyi uygulamıyor; hatalı, günahlı, yalan yanlış işler yapıyor; onun için de dünya üzerinde iki yakaları bir araya gelmiyor, kâfirlere mağlup düşüyor, esir oluyor, nice mânevî cezalar çekiyor, istismar olunuyor, maddî kayıplara, büyük sıkıntılara mâruz kalıyorlar.

Mesela, Allah'ın emri, birlik, beraberlik, kardeşlik... ama hem ülkeleri içinde, hem de ülkeler arası münasebetlerde müslümanlar, birbirlerine hasım, rakip, düşman! Dehşetle duyuyoruz ki İran, Karabağ'da kendi dındaş ve mezhepdaşları hatta ırkdaşları olan Azerilere değil, zalim ve gaddar, haksız ve hunhar Ermenilere silah yardımı yapıyor. İnanılacak gibi değil!

Aslında İran bizim için çok önemli bir ülke. Eski bir komşu, tarih ve kültür beraberliğimiz var, coğrafi konumu çok önemli, bizi Orta Asya ve Uzakdoğu'ya bağlayacak güzergâh üzerinde yer alıyor, nüfusunun yarısı ırkdaşımız olan Türkler'den müteşekkil, dili dilimize, edebiyatı edebiyatımıza kuvvetli irtibatlarla bağlı. Bir samimi dost olabilssek! Bir hakikî kardeşlik ve iş birliğini kurup işletebilssek ne kadar kuvvetleniriz, ne güzel olur (Biz şahsen ve grup olarak, bu uğurda canla başla çalışıp arayışta islah etmeye gönüllü talibiz).

Diğer bir derdimiz Irak. Yöneticileri öyle yanlış işler yaptı ki Irak'ı mahvetti; "Ne kendi eyledi rahat, ne halka verdi huzur." İran'la bir hiç uğruna sekiz yıl savaştı. Bu yüzden iki taraftan nice müslüman telef oldu, milyarlar havaya gitti. Bu paralar her iki ülkenin hayrına harcansaydı, hem İran hem de Irak, dünyanın en temiz, en kalkınmış, en zengin, en müreffeh, en güzel, en bolluk ve bereket sahibi ülkesi olabilirdi! Sonra Irak, Kuveyt'e saldırdı, yine nice canlar yandı, nice milyarlar harcandı, kâfirler kıs kıs güldü, mü'minler kan ağladı, çevre müthiş kirlendi, şehirler harabe oldu, dertler hâlâ da devam etmekte...

Bence Irak'ın ve diğer küçük Orta Doğu ülkelerinin toptan yapacağı en güzel ve en doğru iş Türkiye ile birleşmek. Belki çok uzak gibi görünüyor ama başka çareleri yok! Bu, Müslümanlığın, aklın, fikrin, çağın, bölgenin, tarihin, coğrafyanın, nüfus yapısının (demografinin) gereği! Bir asır önce zaten beraber değiller miydi,

ayrıldılar da ne kazandılar? II. Dünya Savaşı'nda birbirine canavarlar gibi saldıran Batı ülkeleri şimdi, şartların ve menfaatlerin gereği nasıl da birleşiyorlar, güçleniyorlar, kâr ediyorlar, büyük siyasî, maddî, ekonomik, askerî faydalar sağlıyorlar! müslümanlar neden birleşmesinler ki?

Nitekim Libya, İtalyan hegemonyasından kurtulduğu 1940'lı yıllar sonunda ciddi ciddi Türkiye ile birleşmeyi düşünmüş ve parlamentosunda müzakere etmişti. Irak, Melik Faysal ve Nürî Sa'îd Paşa zamanında Türkiye ile yakın iş birliğine girme teşebbüsünde idi.

Böylesine birbirine yakın ülkeler birleşmezlerse ne olacak? Tefrikadan ne fayda çıkacak? Tefrika denilen bela, muazzam Endülüs kıtasını, yedi asır müslüman hâkimiyetinden sonra, hıristiyanların eline düşürmedi mi?

Muhteşem Osmanlı Devlet-i Aliyye'sini, müslümanlar arası iç ve dış fitneler, ilgisizlikler, ayrılıklar parça parça hâle getirmedi mi?

Koca Orta Asya'yı aynı ilgisizlik ve desteksizlik yüzünden kaybetmedik mi?

Balkanlar'daki tüm müslümanlar birlikte

hareket etseler Sırp lar şu vahşetlerini yapabilirler miydi?

Aynı durum Kafkasya'da da cari değil mi? Abhazya'ya saldıran Gürcüler; peki Gürcüler'in bir kısmı müslüman değil mi? Onlar neredeler, ne yapıyorlar, hiç mi etkinlikleri yok?

İslâm âlemindeki en büyük eksiklik "vahdet!" müslümanların en tehlikeli, en zararlı düşmanı "tefrika"!

Girmeden tefrika bir millete, düşman giremez:

Toplu vurdukça yürekler, onu top sindiremez.100

Hiçbir müslüman fert veya toplum, hiçbir müslüman fert ve topluma düşmanlık etmesin, aleyhinde çalışmasın, dedikodu etmesin, hatta kırıcı tenkit yapmasın! Daima olumlu, birleştirici, yapıcı, bütünlüşücü, büyüme yönünde ortaklıklar, iş birlikleri, ittifaklar yolunda çalışsın!

Başarının, zaferin, huzurun, mutluluğun, iki cihan saadetinin yolu budur.